RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 231.420 van 2 juni 2015
in de zaak A. 214.905/X-16.137.

In zake : de BVBA MVRO BELGIË
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE HAM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Rasschaert
kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
Ten Bos 30

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring, respectievelijk de schorsing van de tenuitvoerlegging van "De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Ham d.d. 3 november 2014 tot onuitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige vergunning 2013/093 die verleend was aan MVRO België bvba".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State', en over de vordering tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 mei 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Christiaens, die *loco* advocaat Koen Geelen verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Thomas Beelen, die *loco* advocaat Wim Rasschaert verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham verleent op 26 augustus 2013 een voorwaardelijke vergunning aan verzoekster voor het verbouwen van een handelspand, het uitbreiden van een parking en het verwijderen van de bestaande bebossing te Kwaadmechelen, Heidestraat. Een van de voorwaarden is: "de socio-economische vergunning is een noodzakelijke voorwaarde die vervuld moet worden vóór de uitvoering van de bouwvergunning".

Met het bestreden besluit beslist het college van burgemeester en schepenen "de aanvrager mede te delen dat de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning onuitvoerbaar is". Gemotiveerd wordt:

"Overwegende dat op 26 augustus 2013 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning 2013/093 werd afgeleverd aan MVRO België bvba, Oscar Van Kesbeeckstraat 1, 2800 Mechelen, voor de verbouwing van een handelspand, de uitbreiding van de parking en het verwijderen van de bestaande bebossing te 3945 Ham, Heidestraat 55, 2de Afd, Sie B, nr. 80C;

Overwegende dat in de stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot mobiliteitsaspecten verwezen wordt naar de beoordeling van de mobiliteitsaspecten in de socio-economische vergunning, die uiteindelijk mee op basis hiervan, ongunstig bleek;

Overwegende dat op 29 juli 2013 een weigering tot socio-economische vergunning werd afgeleverd;

Overwegende dat de aanvrager in beroep is gegaan tegen deze weigering tot socio-economische vergunning;

Overwegende dat deze beroepsprocedure lopende was op het ogenblik dat de stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd;

Overwegende dat bij het afleveren van de stedenbouwkundige vergunning bijgevolg nog niet gekend was of in de beroepsprocedure een gunstige beoordeling zou plaatsvinden met betrekking tot de mobiliteitsaspecten;

Overwegende dat om die reden een voorwaardelijke gunstige stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd, op voorwaarde dat de socio-eco[no]mische vergunning zou worden verleend;

Overwegende dat op 20 september 2013 de aanvraag tot socio-economische vergunning ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard door het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie;

Overwegende dat […] bijgevolg niet is voldaan aan de voorwaarde opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning van 26 augustus 2013;

Gelet op de brief van 30 april 2014 (ontvangst 6 mei 2014) waarin studiebureau Delta Data bvba, Jan Puyenbroecklaan 91 te 2900 Schoten, namens SMC bvba, Heidestraat 41 te 3945 Ham, op basis van andere plannen een nieuwe aanvraag indient tot het bekomen van een socio-economische vergunning voor het exploiteren van een supermarkt door Albert Heijn België nv, Bredabaan 1026 te 2900 Schoten, in deelgemeente Kwaadmechelen, ter plaatse Heidestraat 55, kadastraal bekend als Sie B nr. 80c. Albert Heijn België NV behoort tot de Albert Heijn Holding (Ahold);

Gelet op de socio-economische studie (SES) van 30 april 2014;

Overwegende dat wegens ontstentenis van betekening door het college van burgemeester en schepenen binnen de 70 dagen na de aflevering van het ontvangstbericht of na de termijn van betekening zoals bedoeld in § 2 van de wet van 13 augustus 2004 op de handelsinplantingen, gewijzigd door de wet van 22 december 2009 tot aanpassing van sommige wetgevingen aan de Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende diensten op de interne markt; de beslissing wordt geacht gunstig te zijn;

Overwegende dat deze nieuwe aanvraag tot socio-economische vergunning werd ingediend na de aflevering van de stedenbouwkundige vergunning, en bijgevolg geen element vormde bij de inhoudelijke beoordeling in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat artikel 4.2.19 VCRO 'Voorwaarden en lasten' het volgende stelt:

§ 1. Onverminderd de voorwaarde van rechtswege in de zin van artikel 90*bis* van het Bosdecreet van 13 juni 1990, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden;

Voorwaarden zijn voldoende precies. Zij zijn redelijk in verhouding tot de vergunde handelingen.

Zij kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager.

Zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

Overwegende dat deze nieuwe socio-economische vergunning bijgevolg geen onderdeel kan vormen van de voorwaarden opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning bijgevolg onuitvoerbaar is."

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

4. Volgens de verwerende partij is de Raad van State niet bevoegd. Onder meer wordt toegelicht dat het besluit enkel een mededeling inhoudt met betrekking tot een verleende stedenbouwkundige vergunning en dat niets wordt gewijzigd aan de modaliteiten van de stedenbouwkundige vergunning van 26 augustus 2013. Voorts werpt zij tegen dat verzoekster stelt dat het verzoekschrift wel en niet om de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning draait, wat de verwerende partij "een merkwaardige inconsistentie" vindt "die duidelijk maakt dat verzoekende [partij] hoe dan ook de stedenbouwkundige vergunning wil aanvechten".

5. Hierop anticiperend, argumenteert verzoekster in het verzoekschrift in de eerste plaats dat uit artikel 4.8.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) volgt dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen alleen bevoegd is in zoverre de bestreden beslissing een uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissing is die in laatste aanleg werd genomen en die betrekking heeft op het afgeven of weigeren van een vergunning. Aangezien de bestreden beslissing slechts strekt tot het beoordelen

van de uitvoerbaarheid van de eerder afgegeven stedenbouwkundige vergunning, lijkt ze geen vergunningsbeslissing te zijn zoals beschreven in artikel 4.8.2 VCRO.

Evenmin kan, volgens verzoekster, de bestreden beslissing geacht worden een onderdeel te zijn van de complexe rechtshandeling die de stedenbouwkundige vergunning is. Immers vond het verlenen van de definitieve stedenbouwkundige vergunningsbeslissing plaats op 26 augustus 2013 en dateert dus de bestreden beslissing van na het eindpunt van de complexe handeling.

Op grond van zijn residuaire bevoegdheid is, naar de mening van verzoekster, de Raad van State dan ook bevoegd om uitspraak te doen over de wettigheid van de bestreden beslissing vermits die bevoegdheid op grond van het bestaande wetgevende kader niet aan een specifiek rechtscollege werd toegewezen.

Beoordeling

6. Artikel 4.8.2 VCRO luidt :

> "De Raad [voor Vergunningsbetwistingen] doet als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van:
> 1° vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning;
> [...]."

7. Op grond van de voormelde bepaling is de Raad voor Vergunningsbetwistingen als enige bevoegd om zich uit te spreken over annulatieberoepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen in laatste administratieve aanleg genomen betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning en is de kennisneming van deze beslissingen aan de rechtsmacht van de Raad van State onttrokken.

8. De bestreden beslissing houdt de verduidelijking in van de vergunningsbeslissing van 26 augustus 2013. Meer bepaald verduidelijkt zij dat deze vergunningsbeslissing “onuitvoerbaar is”.

De bestreden beslissing is dan ook onlosmakelijk met de vergunningsbeslissing van 26 augustus 2013 verbonden.

9. In het licht van de toewijzing door het voormelde artikel 4.8.2 VCRO, van de bevoegdheid tot kennisneming van het vernietigingsberoep tegen de vergunningsbeslissing van 26 augustus 2013 aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen, is net als de kennisneming van het beroep tegen deze vergunningsbeslissing ook de kennisneming van het beroep tegen de aangevochten beslissing aan de rechtsmacht van de Raad van State onttrokken.

10. De Raad van State is zonder rechtsmacht met betrekking tot het ingestelde beroep tot nietigverklaring en, bijgevolg ook het beroep tot schorsing, dat een accessorium is van het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op het rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Johan Lust**